

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 10.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-86/11, Bamba v. neuvosto, 8.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-417/11 P)

(2011/C 311/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop, B. Driessen ja E. Dimitriu-Segnana)

Muut osapuolet: Nadiany Bamba, Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-86/11, Bamba v. neuvosto, 8.6.2011 antama tuomio on kumottava
- tämän valituksen kohteena olevista kysymyksistä on lausuttava lopullisesti ja Nadiany Bamban kanne on hylättävä perusteettomana
- Nadiany Bamba on veloitettava korvaamaan neuvostolle ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuvaiheessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta.

Valittaja väittää ensisijaisesti, että riidanalaisissa toimenpiteissä esitetyt perustelut vastaavat SEUT 296 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, ja näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalaisia toimenpiteitä ei ole riittävästi perusteltu. Neuvosto on riidanalaisten toimenpiteiden perustelukappaleissa kuvaillut yksityiskohtaisesti Norsunluurannikon erityisen vakavan tilanteen, joka oikeuttaa tiettyjä henkilöitä ja yksiköitä vastaan toteutetut toimenpiteet. Neuvosto on lisäksi selvästi ilmoittanut syyt, joiden vuoksi se katsoo, että Nadiany Bambaan on kohdistettava kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet.

Toissijaisesti neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen sivuuttaessaan perusteluvollisuuden noudattamista koskevassa arvioinnissaan sen Nadiany Bamban hyvin tiedossa olevan asiayhteyden, jossa riidanalaiset toimenpiteet on toteutettu.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Městský soud v Praze (Tšekin tasavalta) on esittänyt 10.8.2011 — Česká spořitelna, a.s. v. Gerald Feichter

(Asia C-419/11)

(2011/C 311/36)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Městský soud v Praze

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Česká spořitelna, a.s.

Vastaaja: Gerald Feichter

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä ”asia, [joka koskee kuluttajan] sellaista tarkoitusta varten tekemää sopimusta, jota ei voida pitää hänen ammattiinsa tai elinkeinotoimintaansa liittyvänä”, tulkita siten, että sen piiriin kuuluu myös epätäydellisessä muodossa annettuun vekseliin perustuva vaatimus, jonka maksunsaaja esittää vekselin asettajalle takauksen antanutta henkilöä vastaan?
- 2) Riippumatta siitä, vastataanko ensimmäiseen kysymykseen kieltävästi tai myöntävästi, voidaanko neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”sopimusta koskeva asia” tulkita siten, että kun otetaan huomioon yksinomaan asiakirjan sisältö sellaisenaan, sen piiriin kuuluu myös epätäydellisessä muodossa annettuun vekseliin perustuva vaatimus, jonka maksunsaaja esittää vekselin asettajalle takauksen antanutta henkilöä vastaan?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

Valitus, jonka Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej on tehnyt 10.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-226/10, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. komissio, 23.5.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-422/11 P)

(2011/C 311/37)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (edustajat: D. Dziedzic-Chojnacka ja D. Pawłowska)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valituksenalainen määräys on kumottava ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne hylättiin sillä perusteella, että Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sähköisen viestinnän valvontaviraston presidentti) edustaneet asianajat (radcowie prawni) olivat työsuhteessa ensin mainittuun, mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sulkee pois sen, että nämä voisivat edustaa sitä oikeudessa.

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej esittää valituksenalaista määräystä vastaan seuraavat väitteet:

Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin rikkonut unionin tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö) 19 artiklan 3 ja 4 kohtaa yhdessä sen 53 artiklan 1 kohdan ja SEUT 254 artiklan 6 kohdan sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen (jäljempänä työjärjestys) 113 artiklan kanssa, koska se on tulkinnut väärin ensin mainittua säännöstä lähtiesään liikkeelle siitä, ettei kyseinen määräys koske asianajajia, jotka toimivat oikeudenkäynnissä asianosaisena olevan osapuolen kanssa tehdyn työsopimuksen perusteella.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 67 artiklan 1 kohtaa yhdessä työjärjestyksen 113 artiklan kanssa, koska se ei ole ottanut huomioon jäsenvaltion erilaista oikeusjärjestelmää eikä sen erilaista oikeudellista perinnettä, vaan on hylännyt kanteen katsoen, että työsuhteessa oleville asianajajille on ominaista se, etteivät he ole yhtä riippumattomia kuin ne asianajat, jotka harjoittavat toimintaansa itsenäisesti omassa toimistossaan asiakkaasta riippumatta.

Kolmanneksi se on rikkonut EUT 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa yhdessä EUT 4 artiklan 1 kohdan ja työjärjestyksen 113 artiklan kanssa lähtiessään liikkeelle siitä, että perustamissopimusten määräykset sallivat erottelun silloin, kun kyse on asianajajien oikeudesta toimia edustajana unionin yleisessä tuomioistuimessa, vaikka yhteisön oikeudessa ei säädetä tällaisesta erotellusta eikä perustamissopimuksilla anneta unionille tällä alalla toimivaltaa.

Neljänneksi se on rikkonut EUT 5 artiklan 4 kohtaa yhdessä työjärjestyksen 113 artiklan kanssa, koska se on katsonut, että jotta perustamissopimusten tavoitteet saavutettaisiin, työsuhteessa olevilta asianajajilta on evättävä oikeus edustaa unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä asianosaisena olevaa osapuolta.

Viidenneksi se on tehnyt menettelyvirheen, koska se ei ole riittävästi perustellut valituksenalaista määräystä.

Valitus, jonka Puolan tasavalta on tehnyt 11.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-226/10, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. komissio, 23.5.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Szpunar)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-226/10 23.5.2011 antama määräys on kumottava kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne hylättiin sillä perusteella, että Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sähköisen viestinnän valvontaviraston presidentti) edustaneet asianajat (radcowie prawni) olivat työsuhteessa ensin mainittuun, mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sulkee pois sen, että nämä voisivat edustaa ensin mainittua oikeudessa.

Puolan tasavalta esittää valituksenalaista määräystä vastaan seuraavat väitteet:

Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin rikkonut unionin tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö) 19 artiklan 3 ja 4 kohtaa, koska se on tulkinnut sitä väärin. Oikeudellisten palvelujen tarjoamisen sallittuja muotoja ei ole yhdenmukaistettu Euroopan unionin antamilla säännöksillä. Perussäännön 19 artiklassa ei siinä määrätty rajoituksista, vaan siinä viitataan vain kansallisiin säännöksiin. Puolan tasavallan mukaan perussäännön 19 artikla ei voi olla perustana sille, että asiamiehinä toimivilta, työsuhteessa olevilta asianajajilta, evätään yleisesti ja mielivaltaisesti oikeus edustaa oikeudenkäynnin asianosaista, sillä Puolan lainsäädäntö takaa täysin heidän puolueettomuutensa.

Toiseksi EUT 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Puolan tasavallan hallitus katsoo, että sen mahdollisuuden poissulkemisella, että asianajaja, joka on työsuhteessa asianosaiseen, voisi toimia sen edustajana, mennään pidemmälle kuin on tarpeen sen takaamiseksi, että oikeudellisen palvelun tarjoaa riippumaton juristi. Olemassa on vähemmän rajoittavia aineellisia ja muodollisia toimenpiteitä, joilla tuohon tavoitteeseen voidaan päästä; tällaisia ovat etenkin ammatin harjoittamista ja ammattietiikkaa koskevat kansalliset toimenpiteet.